

فیلمی بزرگ از کارگردانی بزرگ در راه است...

گزارش ویژه و عکس‌های فارس از لوکیشن فیلم محمد(ص) مجید مجیدی

گزارش ویژه و عکس‌های فارس از لوکیشن فیلم محمد(ص) مجید مجیدی
شهرک سینمایی نور که شامل لوکیشن شهر مکه و مدینه فیلم محمد(ص) مجید مجیدی چند روز پیش شاهد حضور گروهی از اهالی رسانه‌های جهان عرب بود.

به گزارش خبرنگار سینمایی فارس، در نخستین کیلومترهای شمالی ورود به استان قم و در اتوبان تهران - قم جاده‌ای خاکی در میان پستی و بلندی‌هایش تو را به مکانی می‌رساند که در یک طرف آن مکه و در طرف دیگر آن مدینه است.
شهرک سینمایی نور، چند روز پیش شاهد حضور گروهی از اهالی رسانه‌های جهان عرب بود و در میان این دو شهر قدیمی، این مکه بود که از آنان پذیرایی کرد.

به مکه که مرسی گویا همه آنان به جایی عجیب رسیده‌اند و دوربین‌هایشان لحظه به لحظه کار می‌کند؛ آنچنان در ورود به این شهر محو تماشایی که متوجه اطرافت که تجارتخانه تاجران بزرگ مکی است، نیستی و کعبه تو را مجذوب خود کرده است.
کعبه‌ای کوچک، ساخته شده از سنگ‌های نامرتب و پر شده از پارچه‌ها و آویزهای مربوط به دوران جاهلیت که اطراف آن را بت‌ها پر کرده است؛ عباس حسینی رئیس شهرک سینمایی نور به همه خوش آمد می‌گوید و در همان اول می‌گوید که مدینه آماده نشده است و در حال ساخت و ساز است و آنجا را نخواهیم دید.

اما مکه آماده است و او می‌گوید: آنچه می‌بینید ساخت و سازی از آجر و آهن و مصالح ساختمانی است و دکور محض نیست و برآورد شده که این شهرک تا 15 سال پابرجا بماند تا بتوان در آن کارهای دیگری را نیز ساخت.

وی درباره فیلم محمد(ص) مجید مجیدی سخن می‌گوید که قسمت اول آن دوران پیش از ولادت آن حضرت(ص) تا 12 سالگی‌شان است اما وقتی همه را در حال تماشای کعبه می‌بیند، می‌گوید: کعبه‌ای که می‌بینید متعلق به دوران قبل از ولادت حضرت رسول(ص) است و ارتفاع کعبه در آن زمان کم بوده است.

حسینی می‌افزاید: تقریباً در همان آن زمان سیلی در مکه می‌آید و سپس کعبه با شکل و شمایی همچون آنچه امروزه ما دیده‌ایم ساخته می‌شود و قرار است پس از تصویربرداری از آن سیل این کعبه با روکشی که بر روی آن قرار می‌گیرد، به اندازه‌های اصلی‌اش نزدیک شود.

همه پراکنده می‌شوند تا دورتادور کعبه را ببینند، چاه زمزمی که البته فعلاً خشک است و حجر اسماعیل و بت‌ها همه تو را به آن دوران می‌برد اما دیگر صبر بازدیدکنندگان تمام شده است و بدون آن که آنان را به داخل کعبه دعوت کنند خود یکی از دو در کعبه را باز کرده و داخل آن می‌روند.

داخل کعبه پر است از بت‌هایی با اشکال مختلف و اشیای گوناگون، گویا که وارد بازار مکاره‌ای از بت‌ها شده باشی و همه با ضربه‌هایی به بت‌ها سعی می‌کنند جنس این دکورهای ساخته شده برای فیلم محمد(ص) را دریابند.

عباس حسینی در ادامه بازدید همه را به خانه عبدالمطلب دعوت می‌کند؛ همان نزدیکی، درب خانه‌اش به روی کعبه باز می‌شود و نخلی در ورودی در است که تعجب همه اهالی رسانه عرب را برمی‌انگیزد.

حسینی که این تعجب و سوالات را دیده می‌گوید: شهر مکه بر اساس آیات و روایاتی که موجود است در منطقه‌ای لم یزرع بوده است اما ما تعداد محدودی نخل زنده را از بم آورده و در حاشیه شهر و دورنمای مکه و همچنین تعدادی را در چند خانه کاشته‌ایم تا فضای فیلم را واقعی‌تر کند که الحمدلله تا الان این نخل‌ها سرپا هستند.

وی سپس از خانه‌های شهر مکه در شهرک نور می‌گوید و توضیح می‌دهد که: حدود 60 خانه در این شهر ساخته شده است اما فقط در 7 خانه و مکان دارای تصاویر داخلی هستیم که این خانه‌ها، خانه عبدالمطلب، خانه حضرت عبدالله و حضرت آمنه، خانه ابوسفیان، خانه ابولهب و همچنین مکان دارالندوه یا همان محل جمع شدن بزرگان مکه است.

در خانه عبدالمطلب سوالات شروع می‌شود، نخستین سوال مدت زمان ساخت این شهرک است که حسینی پاسخ می‌دهد: در ساخت این شهرک سینمایی رکورد جالبی برجا گذاشته شد و سال گذشته در چنین وقتی اینجا هیچ چیزی وجود نداشت و تنها ساخت این شهرک ده ماه به طول انجامید.

سوال بعدی میزان نزدیکی این مکان به اسناد تاریخی و واقعیت است و وی پاسخ می‌دهد: هر چند ده ماه از آغاز ظاهری کار این پروژه می‌گذرد اما چندین سال است که کارهای مطالعاتی آن شروع شده است.

وی می‌افزاید: تمام منابع عربی، فارسی و انگلیسی مطالعه شده است و بر اساس منابع موجود و انطباقاتی که باید در فضای هنری مراعات می‌شد این لوکیشن ساخته شده است.

سوالی که شاید ذهن همه فعالان رسانه‌ای عرب را به خود مشغول کرده و آنها را به اینجا کشانده است بالاخره مطرح می‌شود؛ آیا حضرت رسول اکرم(ص) به تصویر کشیده خواهد شد و حسینی به آنها اطمینان می‌دهد که: نه؛ هر چند چهره ابوطالب و چهره عبدالمطلب به تصویر کشیده می‌شود اما چهره حضرت رسول(ص) به تصویر کشیده نخواهد شد.

وی سپس درباره عوامل این فیلم به آنها توضیح می‌دهد که: فیلمبردار ما آقای استرانو است که هم‌اکنون در شهرک مستقر شده تا کار

شروع شود و مقدمات شروع کار هم‌اکنون در حال انجام است؛ او تاکنون سه اسکار گرفته است و یکی از بزرگترین فیلمبرداران جهان است.

حسینی سپس از بازیگری امین تارخ در نقش عبدالمطلب و مهدی پاکدل در نقش ابوطالب می‌گوید و وقتی اهالی رسانه‌ای جهان عرب درباره بازیگران دیگر کشورها می‌پرسند، می‌افزاید: بازیگران عموماً ایرانی خواهند بود اما دیگر عوامل ما مثل طراح صحنه که آقای کرکا از کرواسی است و یا طراح جلوه‌های ویژه و طراح لباس از فعالان سینمایی بین‌المللی خواهند بود.

وی ادامه می‌دهد: برای حضرت مسیح(ع) تاکنون 300 فیلم سینمایی ساخته شده است اما برای حضرت رسول اکرم(ص) یک فیلم و آن هم الرساله(محمد رسول الله) ساخته شده و ما سعی کردیم این کار در حد بین‌المللی ساخته شود که امیدواریم بازتاب بین‌المللی نیز داشته باشد چرا که قرار است این فیلم به سه زبان فارسی، عربی، انگلیسی و شاید هم ترکی به صورت همزمان اکران شود.

حسینی با بیان این که جرعه ساخت این فیلم پس از رسم کاریکاتورهای موهن دانمارکی ایجاد شده است، می‌گوید: در این فیلم از تاریخ و واقعیت سخن گفته خواهد شد و یهودی‌ها و مسیحیان نیز مخاطب این فیلم خواهند بود گو اینکه در فیلم محمد(ص) نقشی به نام ساموئل یهودی خواهیم داشت.

وی می‌افزاید: کارگردان و نویسنده فیلم، زندگی حضرت محمد(ص) را به چهار بخش قبل از ولادت و دوران کودکی، از نوجوانی تا بعثت، از بعثت تا هجرت و از هجرت تا وفات تقسیم کرده‌اند که با توجه به اینکه فیلم #171 محمد رسول الله» از بعثت تا هجرت را به تصویر کشیده این فیلم سه بخش دیگر را در بر خواهد داشت.

سوال‌ها تقریباً تمام شده است و حسینی همه را به سمت سعی صفا و مروه می‌برد و می‌گوید که: نکته جالبی که باید بگویم این است که در این کار 75 درصد فضای جغرافیایی که انتخاب شده است با فضای واقعی مکه تطابق دارد.

وی می‌افزاید: ما صفا و مروه را تقریباً در همان موقعیت اصلی داریم با این تفاوت که بین صفا و مروه اصلی 350 متر فاصله است اما فاصله صفا و مروه در لوکیشن ما 330 متر است.

همان کنار، خانه حضرت عبدالله(ع) و حضرت آمنه(س) و محل تولد پیامبر اسلام(ص) است که همه را به یاد آن خانه‌ای می‌اندازد که وهابی‌ها روزی قصد تخریبش را داشتند اما با مخالفت مردم مکه این روزها کتابخانه‌ای بیش نیست.

به داخل خانه می‌رویم و بر سکوه‌های آن می‌نشینیم و کمی در سادگی آن و در تاریخ غور می‌کنیم و بعد این بار از میان صفا و مروه حرکت می‌کنیم تا کمی آن طرفتر به در خانه ابولهب و تجارتخانه بزرگ او برسیم.

حسینی توضیح می‌دهد که: در آن زمان ابولهب خانه و مال التجاره اش همه یکی بوده است و این صحن بزرگ که می‌بینید قسمت بارانداز بازارش بوده است و او عملاً در یکجا زندگی و تجارت می‌کرده است.

حال نکات بیشتری را حسینی از شهرک می‌گوید و می‌افزاید: تاسیسات این شهرک به طور کامل ساخته شده است و ما یک نیروگاه برای این شهرک ساخته‌ایم و کل برق آن با توجه به مباحث فیلمبرداری و نورپردازی‌هایی که نیاز خواهد بود همه در نظر گرفته شده، زیر زمین کابل کشی شده و به محل‌های مورد نظر رسیده است.

وی ادامه می‌دهد: 20 عدد از این ساختمان‌ها که در شهرک هست نیز استفاده دو منظوره دارد، مثلاً 4 تای آنها سرویس بهداشتی است، یکی مربوط به دفتر کارگردان و یکی مربوط به دفتر فیلمبردار و مدیر تولید و یا دیگری اتاق گریم و یا انبار است و عملاً داخل آنها کاربری‌های گوناگونی دارد و خارج آنها دکور است.

نکته جالبی که حسینی در این بین می‌گوید این است که آنها در شهرک دو رستوران مجهز ساخته‌اند و قصد دارند هتل و اقامتگاهی را برای عوامل پروژه و کارهای بعدی در نزدیکی این مکان بسازند.

بالاخره به بازار ابوسفیان می‌رسیم، بازاری که پر است از لوازم تا جایی که از حسینی می‌پرسند که آیا کار شروع شده است و او فیلمبردار را نشان می‌دهد و می‌گوید: کار عملاً شروع شده و فیلمبردار هم کاملاً مستقر شده است.

از او سوال می‌شود که در آغاز فیلمبرداری جشنی برگزار خواهند کرد یا نه که او می‌گوید: نه به احتمال زیاد یک صحنه داخلی نخستین تصویربرداری ما خواهد بود و کار تصویربرداری هم برآورد شده که شش ماهه به پایان برسد.

اوضاع کویری مسیر تهران تا شهرک و کوه‌های اطراف لوکیشن مکه که همه را به یاد کوه‌ها و خانه‌های سنگی مکه مکرمه انداخته است، یک سوال را برای همه ایجاد کرده و آن سرما و باران در ماه پاییز و زمستان آینده و در هنگام تصویربرداری است که حسینی پاسخ می‌دهد: ما یک زمستان را در سال گذشته تجربه کرده‌ایم و اینجا هرچند هم گرمای سخت و هم سرمای سختی دارد اما سال گذشته تنها ده روز کار را تعطیل کردیم.

به انتهای بازار که می‌رسیم خانه ابوسفیان نیز مشخص است و وقتی از او درباره میزان نزدیکی بازار به طرح‌های تاریخی می‌پرسند، حسینی تنها می‌گوید: بازار از اهمیت تاریخی برخوردار نبوده است اما خانه عبدالمطلب یا دارالندوه مهم بوده است و طبق تاریخ ساخته شده است.

در یکی از پیچ‌های بازار دکه آهنگری وجود دارد که در حال دم دادن است، "اوس رضا" نامی از مشهد را آورده‌اند تا به گفته حسینی هم برای آنها وسایل فلزی دکور را بسازد و هم دکه‌اش را در فیلمبرداری داشته باشند.

دیدن از مکه تمام شده است اما دو مکان دیگر مانده است، شعب ابیطالب مکان اول است، با خانه‌هایی در کنار هم که خانه ابوطالب و حضرت محمد(ص) و خدیجه(س) در آن مشخص شده است و در انتهای آن دروازه‌ای ساخته شده تا هم برای عبور و مرور استفاده شود و هم هنگام فیلمبرداری به عنوان انتهای شعب قرار بگیرد.

مکان دیگر که روی یک تپه کوچک است، کلیسای بحیرا است، آن کشیشی که در سفر حضرت محمد(ص) در کودکی او را شناخت و این کلیسا با بتن‌های سبک همچنان در حال ساخت است؛ کلیسایی که برای چند پروژه دیگر نیز در نظر گرفته شده است.

بازدید تمام شده است اما همه در صحن مسجدالحرام در حال دیدن کعبه و اطراف هستند؛ عده‌ای با هنروران آبادانی که در حال تمرین هستند صحبت می‌کنند و عده‌ای دیگر با فیلمبردار به زبان انگلیسی صحبت می‌کنند.
و نهایتاً همه در راه برگشتن به سمت اتوبوس‌ها تقریباً بلااستثناء امیدوارم هستند و شاید هم مطمئن شده‌اند که فیلمی بزرگ از کارگردانی بزرگ در راه است.